

ע"פ 199/09/14 - אורן טסלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 נובמבר 2014

ע"פ 199-09-14 טסלר ואח'

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

אורן טסלר

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער

ב"כ המשיבה עו"ד אלה סקעת

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת.פ. 56970-10-13 (בית משפט השלום בנתניה) בעבירה של איסור לכלוך והשלכת פסולת בדמות סיגריה שהושלכה מרכבו ונדון לקנס בסכום של ₪ 750 ולחתימה על התחייבות בסכום של ₪ 4,000.

הערעור מכוון כלפי הרשעת המערער וכלפי הקנס וההתחייבות שהוטלו עליו.

המערער, שטען לעצמו בבית משפט קמא ובפנינו, טוען בהודעת הערעור, כי נגרם לו נזק ראייתי כתוצאה מכך שההודעה, היא כתב האישום, נשלחה אליו 8 חודשים לאחר האירוע נושא פסה"ד והתקבלה אצלו 9 חודשים לאחריו ומשכך, נמנע ממנו להוכיח מי נהג ברכב ובכך לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 4 לחוק שמירת הניקיון, לפיה הוא זה שנהג ברכב שממנו הושלכה הסיגריה בזמן האירוע, כאשר אין מחלוקת שהוא עצמו לא נהג ברכב, בהיותו בחו"ל באותו מועד.

המערער טוען, כי נפל פגם בהודעה שנשלחה אליו, שכן בהודעה נכתב שהאירוע היה בכביש מספר 5613 בצור משה

(ר' נספח א' להודעת הערעור), ואילו בדו"ח העבירה שנרשם על ידי נאמן הניקיון שהעיד בבית משפט קמא נכתב שמקום העבירה הוא צור משה.

ב"כ המשיבה טוענת, כי אמנם חלף זמן מאז האירוע נושא הדו"ח ועד שההודעה נשלחה למערער, אך בנסיבות העניין מדובר בשיהוי סביר שאין בו כדי לגרום לזיכויו של המערער ולהקלה בעונש הקנס שהוטל עליו.

כמו כן, טוענת ב"כ המשיבה שאין באמור בדברי המערער בכל הקשור לשוני במקום ביצוע העבירה הנטענת בין הדו"ח שכתב נאמן הניקיון לבין ההודעה כדי לגרום לזיכויו של המערער, שכן המערער היה יכול לברר מי נהג ברכבו בזמן ביצוע העבירה גם ללא קשר למקום ביצועה.

עיון בהכרעת הדין של בית משפט קמא מעלה, כי הוא נתן אמון בעדותו של נאמן הניקיון, אשר נתמכה בדו"ח שנערך בסמוך למועד האירוע (ת/1) ושבנו נרשמו פרטי הרכב שבבעלות המערער, ומשכך קבע בית משפט קמא שמרכבו של המערער הושלכה סיגריה נושא הדו"ח שכתב נאמן הניקיון.

בית משפט קמא ביסס את הרשעתו של המערער, הגם שלא הייתה מחלוקת שלא נהג ברכבו בזמן האירוע, על החזקה הקבועה בסעיף 4 לחוק שמירת ניקיון שמעבירה את הנטל למערער להוכיח את זהותו של מי שנהג ברכבו בזמן האירוע או שרכבו נלקח שלא בהסכמתו.

אף בפנינו, כמו בפני בית משפט קמא לא הוכיח המערער מי נהג ברכבו בזמן האירוע וכך גם לא הוכיח שרכבו נלקח על ידי אחר ללא הסכמתו, גם אם במועד האירוע הוא עצמו היה בחו"ל.

בית משפט קמא גם לא התעלם מהפגמים עליהם הצביע המערער בפניו ובפנינו בכל הקשור להבדלים בין הדו"ח שנרשם על ידי נאמן הניקיון לבין מה שנכתב בהודעה, בין השאר, בכל הקשור למקום המדויק של האירוע ואף אנו סבורים כמותו, שאין בהבדלים אלה כדי להטיל דופי בדברי נאמן הניקיון שנמצאו מהימנים על בית משפט קמא וכדי להצדיק את טענת המערער שנמנע ממנו לסתור את החזקה.

בהודעה שנשלחה למערער צוין כי העבירה בוצעה בכביש 5613, בצור משה ובכך נתחם הקטע הרלוונטי בכביש 5613, באופן שלא פגע בהגנתו.

כך גם אנו סבורים, כי לא היה בתיאורו של מי שנהג ברכבו של המערער בזמן האירוע (אשר איננו המערער), על ידי נאמן הניקיון, כדי למנוע מהמערער לסתור את החזקה שלא נסתרה על ידו וגרמה להרשעתו.

חרף האמור לעיל, נראה לנו כי השיהוי במשלוח ההודעה למערער, גם אם לא מנע ממנו לסתור את החזקה, יש בו כדי להפחית במידה מסוימת משיעור הקנס שהוטל על המערער ומגובה ההתחייבות שהוטלה עליו, בהתחשב בכך שהוא עצמו לא נהג ברכבו ממנו הושלכה הסיגריה.

אנו דוחים את הערעור כלפי הרשעת המערער ומקבלים את הערעור כלפי גזר הדין.

המערער ישלם קנס בסכום של ₪ 350 לשישולם לקרן לשמירת ניקיון תוך 60 יום מהיום.

המערער יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט זה היום ואם המערער לא יחתום ייאסר ל-3 ימים.

ההתחייבות על סך 4,000 ₪ עליה חתם המערער בטלה.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשע"ה, 18/11/2014 במעמד המערער וב"כ המשיבה.

**ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט**

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**